

[Axel Dam.]

Folks Videbegærlighed paa dette Omraade. Heller ikke for Retsforbundet er den tilfredsstillende. Den har nemlig det tilfælles med al den øvrige Lovgivning over for Tidens vigtigste Krav, at den kun er rettet imod Symptomerne paa den formentlige eller den eventuelle Korruption, men aldeles ikke rører ved Aarsagerne til, at Beskyldningerne for eller Mistanken om et usmageligt Bengnaveri kan rettes mod Rigsdagsmændene.

Som min Partifælle det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen udtalte for nogen Tid siden her i Tinget, er det selve Systemet med Lovgivning om økonomiske Særinteresser, der afgiver Jordbund for Muligheden af en Korruption. At toldunderstøttede Industrier eller andre Erhverv, hvorom der er lovgivet, f. Eks. Forsikringselskaber, kan mene at se deres Fordel ved at faa Repræsentanter for Lovgivningsmagten gjort personligt interesseret i disse Erhverv gennem Overtagelse af lønede, men i øvrigt ikke overanstrengende Bestyrelsespladser, ikke sandt, det er jo ikke saa mærkeligt, og at de Medlemmer, der maatte være villige til at overtage slige Hverv, selv om de er fuldstændig kvalificerede dertil, let udsætter sig for Mistanken om at lade sig købe til politisk at støtte de paagældende Særinteresser, det er jo heller ikke mærkeligt. Skulde den nu besluttede Undersøgelse kun angaa de Hverv, som Rigsdagen selv overdrager visse af sine Medlemmer, vilde den næppe virke beroligende paa de ophidsede Gemytter i Befolkningen. At Rigsdagen intet bør skjule, er vi alle enige om, og at den heller intet har at skjule, haaber vi maa blive dokumenteret ved denne Undersøgelse. Det uheldigste, der kunde ske, var, om denne Sag skulde munde ud i en Forbudslovgivning om, hvad Rigsdagsmænd maa befatte sig med af privat Virksomhed uden for Rigsdagen. Det vilde nemlig betyde den meget graverende Anklage mod selve Lovgivningsmagten, at den ikke blot befattede sig med Lovgivning, der kan træde i visse økonomiske Særinteressers Tjeneste, men selv indrømmede dette uden dog at ville forlade det System, som muliggør Korruption. Saa er det nemlig Lovgivningen selv, der er Korruptionens Kilde, og ikke de Erhverv, der benytter sig deraf til at skaffe sig Toldmonopol eller andre Særfordele.

Vi er i Retsforbundet Modstandere af al saadan Lovgivning, som muliggør Særinteressers Indflydelse og gaar paa tværs af den gamle Regel fra Forordet til Valdemar Sejrs Jyske Lov, at Loven skal være til

alle Mands Tarv, som i Landet bo, og ikke til nogens særlige Gunst. Ogsaa her rejser vi derfor Kravet om en kritisk Revision, ikke af Rigsdagsmændenes private Forhold, men af hele den Lovgivning, der har andet Maal end at skabe Ligeret for alle. Men dertil kræves en principiel Lovgivning, der gør Retfærdigheden til eneste Rettesnor, knæsetter og værner den moralsk begrundede Ejendomsret til det fulde Udbytte af ens Arbejde og afskaffer alle Skatter paa Arbejde og Forbrug, saa at det arbejdende Folk — og ingen behøver at være arbejdsløs i et retskaffent Samfund — selv kan faa Købekraft til at skaffe sig de materielle og aandelige Goder, som det ubeskaarne Arbejdsudbytte sætter dem i Stand til, f. Eks. gaa i Teatret for deres egne Penge, hvis de føler Lyst og Trang dertil.

Det er et Tegn paa hele Systemets Korruption, at man overhovedet kan fremsætte et Forslag som det at dække et Teaters Underskud med Penge, der er indbetalt i et helt andet Øjemed. Jeg tænker selvfølgelig paa det planlagte Attentat paa Radiofoniens Kasse, noget, som selv Regeringsbladet „Politiken“ i en Leder kalder for Kasserøveri; et Udtryk, som vist vilde blive paatalt af den højtærede Formand, hvis jeg anvendte det for egen Regning. Det gør jeg derfor ikke, skønt jeg savner en parlamentarisk Fællesbetegnelse for den Lovgivning, vi fordømmer.

Uden at benævne den maa jeg derfor nøjes med at nævne Eksempler paa, hvad man mener at kunne byde en Samling af Lovgivere. Jeg sigter til Landboernes sidste Henstilling til Rigsdagen. Den er jo endnu ikke blevet omsat til Lov og bliver det forhaabentlig heller ikke. Derfor kan jeg uden at fornærme Rigsdagen anføre den som et Eksempel paa politisk Korruption, nemlig en Korruption, som Rigsdagen ikke har gjort sig skyldig i, men som de, der har affattet Henvendelsen, altsaa maa anse det for muligt og haabe paa, at Rigsdagen kunde gøre sig skyldig i. Henvendelsen gaar bl. a. ud paa, at man skal udlevere Folkets Førsteprioritet i Fædrelandets Jord til Privatkapitalismen for, som det hedder, at skabe nye Laanemuligheder for det forældede Landbrug, der ikke kan klare de Laan; det allerede har, men som det maa have Statens Hjælp til at faa Henstand med, faa indefrosset, nedskaaret eller halveret Renten af. Og hvem skal Byrderne saa væltes over paa, for at Landbruget kan faa nye Laanemuligheder? De Skuldre, der kan bære det, svares der. Det maa altsaa være Arbejdet, for der er kun 3 udbyttegivende Fak-